

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817213519
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3817213519.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobkyne: N. H., bytom D., Nová C. X, zastúpenej JUDr. Tomášom Tauberom, advokátom so sídlom Spišská Nová Ves, Stará cesta 3139/6, proti žalovanému: I. I., s miestom podnikania W., G. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpenému: JUDr. Pavol Babiak, advokát so sídlom Prievidza, G. Švéniho 6, o uloženie povinnosti, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/35/2017- 121 zo dňa 18. marca 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým (v poradí druhým) rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť bezplatne odstrániť vady diela - strechy na rodinnom dome na ulici N. v H..

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo žaloby, v ktorej žalobkyňa uviedla, že so žalovaným v júni 2009 uzavrela zmluvu o zhotovení diela - strecha na novostavbe rodinného domu v H.. Predmetom zmluvy boli drevené časti strechy, polozenie krytiny zn. Tondach, oplechovanie strešných častí a uloženie zvodov vody. So žalovaným uzavrela zmluvu ako s certifikovaným zhotoviteľom strešnej krytiny zn. Tondach. Po ukončení realizácie diela žalovaného upozornil stavebný dozor I. Q., na nedostatky na realizovanom diele - zlé oplechovanie strechy, zlé uloženie krytiny, časť krytiny krivo položená, konštrukcia strechy drevené časti, nie je položená vodorovne, ani v pozdĺžnej, ani v priečnej osi stavby, čím nebola dodržaná stavebná dokumentácia, nedodržané spojovacie materiály podľa STN, nedodržanie predpísaného rozostupu latovania. Realizácia diela nebola prevedená v súlade s technologickým postupom. Po dohode so stavebným dozorom mali byť nedostatky odstránené. Cena za realizovanie diela bola zhotoviteľovi zaplatená v plnej výške, podľa zmluvy a v dobe splatnosti. Závady neboli ku dňu podania žaloby v plnom rozsahu odstránené, dielo nebolo odovzdané stavebnému dozoru. V r. 2017 žalovaný čiastočne nedostatky odstránil, ale nie všetky, dielo nie je zrealizované podľa technologických postupov firmy Tondach a projektovej dokumentácie. Uplatnila si nárok zo zodpovednosti zhotoviteľa za vady. Žalovaný namietal, že zmluva o dielo nebola uzavretá písomne, práce boli vykonávané v roku 2009, preto je už po záruke. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 9C35/2017 z 31.10.2018 I tak, že zamietol žalobu, žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania od žalobkyne vo výške 100 %. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd Trenčín uznesením sp.zn. 6Co/40/2019 z 24.09.2019 rozsudok Okresného súdu Prievidza zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Poukázal, že pokiaľ ide o obsah zmluvy o dielo a tvrdenia žalobkyne ohľadne poskytnutia 10-ročnej záruky,

žalobkyňa v konaní označila osoby, ktoré mali byť prítomné pri uzavretí zmluvy o dielo (I.O., B.O.). Vady diela popísala v žalobe (č.l. 1) ako „zlé oplechovanie strechy, zlé uloženie krytiny, časť krytiny krivo položená, konštrukcia strechy drevené časti, nie je položená vodorovne, ani v pozdĺžnej, ani v priečnej osi stavby, čím nebola dodržaná stavebná dokumentácia, nedodržané spojovacie materiály podľa STN, nedodržanie predpísaného rozostupu latovania. Realizácia diela nebola prevedená v súlade s technologickým postupom“, ktoré vady mal žalovanému vytknúť stavebný dozor - I.Z.. Hoci žalobkyňa vykonanie dôkazu výsluchom uvedených osôb výslovne nenavrhol, súd prvého stupňa nevykonal z vlastnej iniciatívy dokazovanie smerujúce k odstráneniu sporných skutkových tvrdení strán ohľadne obsahu zmluvy o dielo (vrátane dojednanej záručnej doby), rovnako tak ohľadne okolností, v ktorých spočívajú žalobkyňou popísané vady diela, okolností, kedy boli vady žalobkyňou zistené, či a ako boli u žalovaného uplatnené a aký bol výsledok reklamačného konania. Súd prvého stupňa si tak pre svoje rozhodnutie nezabezpečil potrebné skutkové zistenia a vo veci nevykonal prakticky žiadne dokazovanie, potrebné pre rozhodnutie o žalobe. Fotodokumentáciu, s ktorou sa súd prvej inštancie i protistrana oboznámili, a ktorou žalobkyňa podľa svojich prednesov preukazovala obsah zmluvy o dielo, sa súd vôbec nezaoberal. Nezaoberal ani skutkovými tvrdeniami žalobkyne o tom, že žalovaný sa práve na základe poskytnutej 10-ročnej záruky vady diela čiastočne pokúsil odstrániť v roku 2017. Súd prvého stupňa tak v dôsledku nesprávneho procesného postupu nedostatočne zistil skutkový stav a stranám (predovšetkým žalobkyňi) svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom, čím porušil jej právo na spravodlivý proces. Žalobkyňa vady diela označila priamo v žalobe a označila i osobu, vykonávajúcu stavebný dozor, ktorá mala mať vedomosť o konkrétnych vadách diela. Uložil Okresnému súdu vyzvať žalobkyňu na doplnenie skutkových tvrdení ohľadne skutočností, rozhodujúcich pre posúdenie jej nároku z väd, vykonať dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých označila (a prípadne i následne označí) žalobkyňa i žalovaný a opätovne rozhodnúť.

3. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa na základe cenovej ponuky žalovaného ústne, v W. na W. ulici za prítomnosti I.O. a B.O., dňa 15.06.2009 uzavrela zmluvu o dielo. Žalovaný predtým robil strechu u jej brata a na základe toho, ako videla prácu u brata, rozhodla sa pre žalovaného. Žalovaný jej predložil cenovú ponuku, kde je uvedené, čo z jeho strany bude vyhotovené a v akej cene. V stavebnom povolení je uvedené, že musí ísť o ťažkú krytinu, preto zvolili variant Tondach - ťažká krytina, pričom žalovaný tvrdil, že je certifikovaný zhotoviteľ. Žalovanému predložila projektovú dokumentáciu. Bolo dohodnuté, že zhotoví krov a následne po zhotovení drevených častí osadí krytinu. V rámci toho bolo osadenie strešných okien a odkvapového systému. Presná lehota na zhotovenie diela nebola určená. S prácami sa začalo niekedy v auguste 2009, koncom augusta boli práce, na ktorých sa dohodli dokončené, stavebný dozor (p. Q.) ale vytkol v jej prítomnosti žalovanému veci, ktoré sú uvádzané v žalobe. Pokiaľ bola vytykána vada zlé oplechovanie strechy, bolo tým myslené esteticky nepekné oplechovanie na dvoch miestach. Žalovaný povedal pred žalobkyňou a pánom Q., že to bude urobené, ako to pán Q. vytkol, ale potom tam už ku žiadnej komunikácii so žalovaným nedošlo. V čase od r. 2009 - 2017 žalovaný nebol na stavbe, v roku 2017 na naliehanie prišiel na stavbu, bolo to po tom, ako jej syn vyzval žalovaného, aby to dal do poriadku, inak ho nahlási na DÚ. V roku 2017 žalovaný prišiel, zhodili škridlu, niečo málo opravili. Žalobkyňa nevedela, čo konkrétne opravili, nebola pri tom. Vady ako sú uvedené v návrhu jej nadiktoval pán Q.. V roku 2010 alebo 2011 odborník z Tondachu, ktorý keď sa pozrel na strechu, povedal, že tak hrozne urobenú strechu ešte nevidel. Spoločnosť Tondach dáva na strešnú krytinu 30 rokov záruky, žalovaný jej dal na jeho práce záruku 10 rokov, a to v čase, keď sa rozprávali o cenovej ponuke, mal to byť bonus. Pri tom, ako bola informovaná o 10 ročnej záručnej dobe, bol prítomný jej brat a jej švagriná. Zbytok ceny diela žalovanému s tým, že to, čo mu vytkol p. Q., bude odstránené. Peniaze vyplácala u brata, bola pri tom švagriná, vyplatila ho preto, aby mohol vyplatiť chlapov, ktorí s ním pracovali. Nebol dohodnutý termín, dokedy má žalovaný odstrániť vady, pretože nemala dôvod mu neveriť, že tie vady odstráni. Žalovaný poprel, že by žalobkyňi dal záruku 10 rokov, najviac dáva záruku podľa zákona 3 roky. Po skončení prác bola stavba odovzdaná pani H. v roku 2009 v auguste, peniaze boli vyplatené na dvakrát, záloha na drevo a za prácu bolo vyplatené všetko po skončení prác. Žalobkyňa ani p. Q. mu nič nevytykali, p. Q. ani nestretol. Stavebný dozor nevidel, ani s ním nikdy nekomunikoval. Svedok I.Z. vypovedal, že žalobkyňa je jeho družka. So žalovaným sa stretli na stavbe. Stavebný dozor žalobkyňi robil od začiatku, od roku 2009, je členom komory stavebných inžinierov. Pri dohode o diele nebol, so žalovaným sa stretol na stavbe asi dvakrát; prvýkrát keď bol rozrobený krov, vtedy ho upozornil na niektoré veci, ktoré neboli dobre urobené. Hrubé vady, ktoré mu vytykal pri krove odstránil, tie menšie sa už nedali zistiť či ich odstránil, lebo boli zakryté ďalšími prácami. Následne mu vytykal ďalšie vady, celá krytina bola neodborne položená či už úľabia, alebo náročia, dorezávanie krytiny, uloženie nebolo urobené podľa technologického postupu. Toto mu

povedal, dohodli sa, že niektoré veci odstráni, resp. tie veci, ktoré mu vyčítal, že budú odstránené a potom preberie od neho stavbu. Do dnešného dňa strechu neprebrali. Nevedel nič o obsahu zmluvy o dielo, ako sa dohodla žalobkyňa so žalovaným. Stavebný denník si nevedol, žalobkyňa viedla denník, ktorý podpisoval. Nevedel, prečo žalobkyňa uhradila cenu za dielo, keď vedela že sú tam vady. Keď sa rozprávali so žalovaným o vadách, povedal, že má rozrobenú ešte jednu strechu, že sa ešte vráti a dorobí to, orientačne to mali byť 2-3 týždne podľa počasia. Svedok I.O. vypovedal, že žalobkyňa je jeho sestra, žalovaného pozná. Keď chcela robiť strechu, doporučil jej žalovaného. Bol pri stretnutí žalobkyne a žalovaného, žalovaný chcel vidieť projektovú dokumentáciu, zobral si ju domov, potom spravil ponuku a potom sa dohodli na cenovej ponuke, že to teda spraví podľa cenovej ponuky a projektovej dokumentácie. Bol pri tom aj vtedy, keď sa odovzdávala projektová dokumentácia, aj keď sa dohodli. Žalovaný mal zabezpečiť materiál, drevo a pracovníkov, ktorí to spravia, dohodli sa aj na cene. Viac si k obsahu tej dohody nepamätal. Žalobkyňa nemala kedy tam chodiť, a keď žalovaný niečo potreboval, tak to zabezpečoval on. Videl, ako robili, ale nevenoval tomu pozornosť. Pri odovzdaní strechy nebol prítomný. Sestra potom prišla s druhom na to, že škridla nie je dobre položená, válovice neboli dobre, hrebenáče neboli dobre položené, toto vedel od sestry aj to videl, keď tam išiel. Bol prítomný pri odovzdaní peňazí, nevedel, o ktorú úhradu šlo. O záruke, keď jednali o diele, nepočul. Svedkyňa I., švagriná žalobkyne vypovedala, že žalovaného pozná z dediny. Sedeli u nich, keď prišla švagriná, bol tam aj žalovaný a dohodli sa, že jej spraví strechu. Podrobnosti si nepamätá. Nevedela, či si dohodli nejakú lehotu, ani kto mal zabezpečovať materiál. Dohodli sa, že žalovaný kúpi drevo, spraví krov, žalobkyňa mala zabezpečiť škridlu. Žalovaný mal urobiť krov aj s položením škridly. Nepamätá si, ako sa dohodli s platením, malo to byť vyplatené v hotovosti, keď sa to urobí. Myslela si, že žalovaný povedal, že záruka bude 10 rokov, počula, že povedal, že je 10 rokov záruka na tú strechu. Že je to zle urobené počula asi pred 4 rokmi, od syna žalobkyne. Tento hovoril žalovanému, aby to opravil, ale nevedela, ako to dopadlo. Súdom bol vypočutý aj svedok I. H., syn žalobkyne, na návrh žalobkyne, tento bol na prvom pojednávaní prítomný ako verejnosť v pojednávacej miestnosti, súd ho napriek námietke žalovaného pripustil ako svedka, pretože z nahrávky pojednávania nevyplýva, že by súd verejnosť poučil, že nemôže byť v pojednávacej miestnosti, ak bude navrhovaný ako svedok. Svedok uviedol, že bol navrhnutý ako svedok, pretože žalovaný tvrdí, že na dielo neposkytol 10 ročnú záruku. Je si 100% istý, že jednou z podmienok, aby to dielo začalo, bola 10 ročná záruka. Podieľal sa na stavbe aj finančne, mal takúto podmienku, aby sa to financovalo. Aj keď sa matka dohadovala so žalovaným o zhotovení strechy, osobne so žalovaným telefonoval, pretože bol v zahraničí. Rozprával sa s ním o tých 10 rokoch, videl ponuku, ktorú dal mame, v ponuke cenovej táto záruka uvedená nebola, ale ústne sa dohodli. Tiež sa dohodli, že áčková strecha bude zamenená za vežičkovú strechu. Ak to pochopil, bol na súde na to, aby potvrdil, že žalovaný dal 10 ročnú záruku na zhotovenie strechy. V roku 2017 v máji prišiel žalovaný odstrániť určité nedostatky strechy, čo podľa neho je dostatočným potvrdením, že boli dohodnutí na 10 ročnej záruke. Svedok ďalej objasnil na fotodokumentácii, na obrázku, ktorý súd označil ako obrázok č.1, že na tejto fotke vidno latu, ktorá drží škridlu, táto škridla má predpísané rozmedzie lát medzi sebou, na obrázku vidno, že sa laty prekrývajú. Na obrázku je zjavné, že spodná lata bola posúvaná, vidno to na tom, aký tam je otvor na omietke. Predtým bola posunutá až k okraju otvoru. Tiež je zjavné, že bola strecha sľušovaná. Teraz keď je to otvorené, robia si tam hniezda vtáky, včely, osy, znehodnocujú tú strechu. Na obrázku č.2 vidno, že sú zle položené hrebenáče aj škridla. Jednotlivé škridly nie sú v rovnnej línii, tak isto hrebenáče vytvárajú vlnovky. Na obrázku č.3 je zjavné, že strecha bola krivo osadená, zistili to podľa toho, že museli polystyrénom upravovať podbitie a jeho hrúbku vyrovnávať, aby to bolo opticky rovné. Celá strecha mala spád z prava doľava, vidno to na podbití. Ostatné fotky zobrazujú to isté, ale v detaile. Stavebný dozor do toho zasiahol, je to zapísané aj v stavebnom denníku. Keď tam prišiel v máji 2017, chcel napraviť technologický postup uloženia fólie pod hrebenáčom. On mu na to povedal, že je nesprávne uložené latovanie a tým pádom, ani škridla nie je dobre uložená. Žalovaný mu povedal, že má pravdu a že ani on sa na to nemôže pozerať a že to idú prerobiť. Vtedy opravil tie laty, asi 3 miesta na streche. Zostali tam diery, zver znehodnocuje strechu. Podbytky strechy teraz vyzerajú smiešne, pretože celú krytinu posunul von. Na otázku súdu, prečo v roku 2017 pri tej situácii, keď svedok odišiel do Tatier, neprišiel stavebný dozor alebo matka uviedol, že stavebný dozor bol o tom informovaný, ale práve v tej chvíli tam nemohol prísť, matka pracuje, nemohla prísť. Žalovaný dielo nikdy nedokončil a neodovzdal, hoci ho stále vyzývajú, aby prišiel dielo opraviť. Pred rokom 2017 bolo nesprávne urobené latovanie ako aj položenie krytiny, po roku 2017 stále viac ako 50% strechy je zlé položenie latovania a krytina. Celá strecha je nakrivo o 10 cm na jednej strane, vyššie. Svedok M. R., sused pána H., vypovedal, že v roku 2017 videl, že sa na jeho streche pracuje a sa opravuje. Hrebenáče boli posadené krivo, všimol si to, keď to bolo dokončené. Boli tam drobné chyby, ktoré boli viditeľné z ulice. Svedok Z. G. vypovedal, že pracuje so žalovaným, na streche robil tesárske a pokrývačské práce. podľa jeho

názoru je strecha dobre urobená, nevie o žiadnej vade strechy. Nekontaktoval ho ani žalovaný ani stavebný dozor. Stavebný dozor im nevytýkal nejaké nedostatky. Žalovaný ho vyplatil. Podľa neho je škridla položená správne. Podľa zmluvy o stavebnom dozore uzavrela žalobkyňa túto zmluvu s firmou M.K.C. s.r.o Štrba, zastúpenou I. Q., podľa ktorej mal stavebný dozor sledovať ukladanie stavebných výrobkov a hmôt v vhodnosť ich použitia a vedenie stavebného denníka. Mal kontrolovať jednotlivé etapy stavby, - ukončenie výkopov, po montáži krovu, po montáži strešnej krytiny. O kontrole mal vykonať zápis do stavebného denníka a bol povinný ho založiť a viesť. Stavebník bol povinný mu oznámiť akékoľvek zmeny v projektovej dokumentácii. Stavebný dozor mal zabezpečiť odborné vedenie uskutočňovania stavby, ... dohliadať na dodržanie podmienok určených v stavebnom povolení. Nezodpovedá za samotnú kvalitu práce. Odborné práce na ktoré je potrebné oprávnenie podľa osobitných predpisov, mal stavebník zabezpečiť u oprávnenej osoby. Podľa výpisov zo stavebného denníka urobil stavebný dozor zápis 22.7.2009, že „upozorňuje zhotoviteľa krovu na neodbornú montáž nosných prvkov krovu, neukotvenie strešných väzníkov v zmysle projektovej dokumentácie a STN. Žiada o okamžitú nápravu podľa PD a osobného dohovoru. Žiada zhotoviteľa o odstránenie uvedených vád a na vyzvanie na prevzatie krovu pred začatím montáže strešnej krytiny.“ Uvedená výzva je podpísaná podľa žalobkyne p. Q.. Následne je v stavebnom denníku zápis žalobkyne z 23.7.2009, 4 pracovníci I. I., zakladanie strešnej krytiny, okončenie montáže krovu. Nasledujú zápisy od 27.7.2009 do 4.8.2009, - montáž strešnej krytiny, nasleduje zápis 4.8.2009, „Po ohliadke krovu a strešnej krytiny upozorňuje zhotoviteľa na neodbornú montáž strešnej krytiny, ktorá nie je zhotovená v zmysle technologického postupu, nesprávne latovanie a neodborná montáž úžľabí a nároží, ako aj odkvapového systému. Žiada o nápravu a po oprave výzvu na prevzatie.“ Podpísané p. Q.. Z fotodokumentácie predloženej na pojednávaní vyplývajú rôzne pohľady na strechu žalobkyne a detaily na prechod omietky a strechy.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 40, § 100 ods. 1-3, § 101, § 102, § 52 ods. 1 až 4, § 632, § 633 ods. 1, § 646 ods. 1-3, § 647, § 649 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že žalobný návrh je dôvodný. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že strany sporu uzavreli najneskôr v roku 2009 zmluvu o dielo ústnou formou. Svojou povahou išlo o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo dokazujú aj dodacie listy predložené žalobkyňou, podľa ktorých žalovaný objednával v roku 2009 materiál na strechu. Predmetom sporu bol nárok žalovanej na opravu vád diela - strechy, uplatnený žalobou 14.11.2017. Vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne, že „je toho názoru, keď sú tu pochybnosti o odovzdaní diela a pokiaľ má súd za to, že nie je dohodnutý termín odovzdania, má za to, aby súd rozhodol alternatívnym petitom, aby určil termín vyhotovenia stavby strechy“, nemožno podľa jeho obsahu posúdiť ako alternatívny petit, pretože ho právny zástupca žalobkyne podmienil existenciou pochyb o odovzdaní diela. Obsah žaloby je výlučne vecou žalobcu, ktorý ju musí jasne formulovať, aby protistrana vedela, čoho sa domáha. Na takéto vyjadrenie preto súd prvej inštancie neprihliadal. Sporným zostal bol obsah zmluvy o dielo. Žalovaný uviedol, že išlo o rekonštrukciu strechy, žalobkyňa tvrdí, že išlo o zhotovenie strechy na hrubej stavbe. Žalobkyňa tvrdí že bola v zmluve o dielo dohodnutá 10 ročná záruka, žalovaný to poprel. Preukázané výpoveďami žalobcu a žalovanej ako i svedeckými výpoveďami bolo to, že žalovaný zhotovil na základe tejto zmluvy o dielo strechu na dome žalovanej D.. K dohode strán o desaťročnej záruke bol vypočutý brat žalobkyne, svedok I., ktorý výpoveď a tvrdenia žalobkyne v tomto smere nepotvrdil. Potvrdila ju svedkyňa I., ktorá uviedla že žalovaný povedal, že na strechu bude záruka 10 rokov a potvrdil ju aj syn žalobkyne svedok I. H.. Súd s poukazom na to, že svedok I., brat žalobkyne, existenciu dohody o takejto záruke nepotvrdil, považoval toto tvrdenie žalobkyne za nepreukázané, hoci ho potvrdzovali aj dvaja svedkovia a to s poukazom na príbuzenský pomer týchto svedkov k žalobkyňi, z ktorého možno usudzovať na tendenčnosť ich výpovedí a u svedka Martina Baláka aj s poukazom na jeho vyjadrenie, že sa na stavbe finančne podieľal a môže byť preto vo svojich vyjadreniach zaujatý. Samotná skutočnosť, že žalovaný vykonával opravy v roku 2017 nie je dôkazom o predĺženej záručnej dobe, mohol tak urobiť aj dobrovoľne. Navyac samotná žalobkyňa uviedla, že k týmto opravám pristúpil žalovaný po tom ako jej syn poslal žalovanému sms, že ho oznámi na daňovom úrade. Preto existenciu dohody o desaťročnej záručnej dobe súd nemal za preukázanú. Podľa názoru súdu mala byť navyac predĺžená záruka, dojednaná písomne, čo sa v tomto prípade nestalo a prípadné dojednanie takejto záruky by nebolo v súlade s § 646 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný tvrdil, že dielo bolo dokončené a odovzdané v roku 2009. Žalobkyňa na pojednávaní 21.1.2020 vyslovene uviedla, že koncom augusta 2009 boli práce, na ktorých sa so žalovaným dohodli dokončené, ale prišiel stavebný dozor na prebratie stavby a vytkol žalovanému veci, ktoré sú uvedené v návrhu. Žalobkyňa nepoprela, že za dielo zaplatila celú sumu v roku 2009. Podľa svedka Q. strechu doteraz neprebrali. Tiež tvrdila, že žalobcu na odstránenie vád vyzývala, avšak nepreukázala kedy a ako. Podľa zápisov v stavebnom denníku svedok I.Z. mal upozorňovať žalovaného v júli 2009 na vady krovu,

ktoré mali byť odstránené a až potom mala byť začatá montáž strešnej krytiny. Keďže podľa zápisov v stavebnom denníku bola následne krytina montovaná, je dôvodný predpoklad, že by sa tak nestalo, ak by neboli vady krovu odstránené, najmä pokiaľ to takto stavebný dozor do stavebného denníka výslovne uviedol. Stavebný dozor sa podľa zmluvy zaviazal sledovať odborné ukladanie stavebných výrobkov a hmôt, osobne p. Q. je podľa jeho vlastného vyjadrenia členom komory stavebných inžinierov. Pokiaľ urobil uvedené zápisy a vyzval ako odborne spôsobilá osoba žalovaného na odstránenie väd, nie je súdu zrejmé, prečo následne bolo umožnené žalovanému pristúpiť k montáži strešnej krytiny. Takýto postup žalobkyne a stavebného dozoru sa súdu nezdá nelogický. Podľa zápisov v stavebnom denníku a podľa tvrdení svedka Q.a, upozorňoval na tieto vady p. Q., teda nie žalobkyňa, naposledy v auguste 2009. Svedok Q. však podľa obsahu zmluvy o stavebnom dozore a tvrdení žalobkyne nebol splnomocnený na takýto úkon. Tvrdenia samotnej žalobkyne o tom, že boli tieto vady žalovanému vytknuté, žalovaný zospornil a nie sú preukázané žiadnym iným objektívnym dôkazom. Preto ani vytknutie väd žalovanému v roku 2009 nebolo podľa názoru súdu preukázané. Nebolo ďalej sporné že k ukončeniu prác zo strany žalovaného došlo v roku 2009. Vtedy žalobkyňa uhradila aj cenu diela, preto sa súdu javí vierohodnejšia verzia žalovaného, že k odovzdaniu diela došlo v roku 2009. Tiež v roku 2009 boli žalobkyňou zistené vady diela, avšak nebolo preukázané, že by ich uplatnila u žalovaného v zákonnej trojročnej záručnej dobe a preto súd žalobu zamietol. Žalovaný vzniesol v konaní aj námietku premlčania. Súd prvej inštancie považoval dielo za odovzdané v roku 2009, kedy bol riadne zaplatené. Ak by aj k odovzdaniu diela nedošlo, ako to tvrdí žalobkyňa, bol by jej nárok premlčaný. Právo na odstránenie väd zistených žalobkyňou v auguste v roku 2009 je nepochybne právom majetkovým, vyplývajúcim zo zmluvy o dielo, preto jej na uplatnenie tohto práva uplynula premlčacia doba uplynutím troch rokov od zistenia väd, teda najneskôr v auguste 2012. Žalobkyňa podala až dňa 14.11.2017 žalobu na uloženie povinnosti opraviť vady strechy. Súd preto považoval za dôvodnú námietku žalovaného, že nárok žalobkyne je premlčaný. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol a nevyhovel ani ďalším návrhom na doplnenie dokazovania k prípadnej existencii väd znaleckým posudkom, ako nadbytočným. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala včas odvolanie žalobkyňa, ktorá namietala odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/ a h/ CSP a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie. Mala za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, pretože žalovaný a ani súd nespochybnil výpoveď svedkov, hoci nie je vylúčené, že sú v blízkom vzťahu so žalobkyňou. Preto nevidí dôvod, prečo by sa na dôkazy nemohlo prihliadať. Tým, že súd prvej inštancie neumožnil vykonať ňou navrhované znalecké dokazovanie, porušil zásadu materiálnej pravdy, ktorá sa má v spotrebiteľských sporoch použiť. Znalecké dokazovanie by potvrdilo jednoznačne existenciu väd strechy, ktorú vyhotovil žalovaný, a teda dôvodnosť žaloby. Tým, že znalecké dokazovanie bolo znemožnené, bolo jej nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Na základe svedeckých výpovedí bolo v konaní preukázané, že bola poskytnutá 10-ročná záruka zo strany žalovaného, žalovaný v tomto smere neustále menil a prispôboval výpoveď. To, že si zhotoviteľ - žalovaný nesplnil povinnosť vystaviť záručný list v písomnej forme ani potvrdenie o tom, kedy žalobkyňa právo zo záruky uplatnila, nemôže dostať do nevýhody žalobkyňu. V tomto smere poukázala na analogický výklad § 632 Občianskeho zákonníka. Nesúhlasila ani so záverom súdu prvej inštancie, že jej právo je premlčané, pretože bolo uplatnené včas, v rámci poskytnutej 10 ročnej záručnej doby. Už len fakt, že žalovaný v roku 2017 vykonal opravy, dostatočne dokazuje, že ak by skutočne bolo právo žalobkyne premlčané, žalovaný by neurobil nič, povedal by jej, že si mala právo uplatniť skôr. Poukázala na to, že súd prvej inštancie nerozhodol o návrhu na zmenu žaloby, v ktorom žiadala alternatívny petit, k jej návrhu sa vyjadril iba v odôvodnení rozsudku. Tiež jej bolo znemožnené klásť svedkovi žalovaného otázku či má nejaké problémy s očami, hoci nejde o sugestívnu ani kapióznou otázku. Žalobkyňi nebola daná rovnaká príležitosť hájiť si svoje práva, ako bola poskytnutá žalovanému, napriek tomu, že žalobkyňa nebola pristihnutá pri klamstve, súd jej neuveril, ale uveril žalovanému, ktorý svoju výpoveď neustále menil. Právo na rovnosť zbraní bolo porušené, napriek tomu, že žalobkyňa ako slabšia strana sporu mala byť vo svojej pozícii posilnená súdom, ktorý napriek pasivite spotrebiteľa mal vykonať a zaobstarať dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ale ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie, naopak, bola decimovaná súdom, keď si podala návrh na vykonanie znaleckého dokazovania, čo je neprípustné. Súd prvej inštancie nesprávne aplikoval hmotné právo na tento vzťah a nepostupoval korektne ani z procesného hľadiska. V čase, keď sa I. H. zúčastnil na prvom pojednávaní ako verejnosť, nepoučil ho, že ak je prítomný na pojednávaní ako verejnosť, nebude môcť vypovedať ako svedok v konaní. V tomto smere súd prvej inštancie konal vadne. Súd prvej inštancie rezignoval na

náležitú prejednanie veci. Žalobkyňa napriek pasivite súdu prvej inštancie preukázala všetky podstatné náležitosti zmluvy o dielo, to, že svoje právo zo záruky uplatnila riadne a včas v rámci 10 ročnej záručnej doby, ktorá jej bola poskytnutá.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne vyjadril tak, že trvá na doterajších vyjadreniach. Zdôraznil, že sa so žalobkyňou nikdy nedohodol na 10 ročnej záručnej lehote, pričom už na prvom pojednávaní vzniesol námietku premlčania. Právny zástupca žalovaného právneho zástupcu žalobkyne neosočoval, namietal jeho vystupovanie a zosmiešňovanie svedka arogantným spôsobom, takto by advokát pred súdom vystupovať nemal. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

7. Žalobkyňa sa ďalej písomne vyjadrila tak, že zotrváva na svojom odvolaní. Záručná doba v rozsahu 10 rokov bola preukázaná, námietka premlčania zo strany žalovaného je irelevantná. Predpokladala, že Okresný súd Prievidza bude dbať na dodržiavanie práv žalobkyne - spotrebiteľky dôslednejšie.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

9. Podľa ust. § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobkyne nariaďovať pojednávanie.

10. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

11. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Žalobkyňa deklarovala vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ CSP).

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP znamená, že v danej veci neboli splnené procesné podmienky konania. Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania.

18. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou

práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

20. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonala.

21. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

22. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

23. Pokiaľ ide o odvolací dôvod spočívajúci v tom, že neboli splnené procesné podmienky na konanie (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP), žalobkyňa tento nijakým konkrétnym spôsobom nešpecifikovala, pričom odvolací súd z obsahu spisu nezistil žiadnu vadu procesných podmienok súdneho konania, a preto odvolanie žalobkyne v tomto smere jednoznačne neobstojí.

24. Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní žalobkyňou vznesené a stotožňuje sa so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonala dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonala, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Odvolací súd sa na základe uvedeného v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

25. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza:

26. Súd prvej inštancie správne právny vzťah medzi stranami vyhodnotil ako ústnu zmluvu o dielo podľa § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa žalovaný najneskôr v auguste 2009 ako zhotoviteľ zaviazal pre žalobkyňu ako objednávateľa vykonať dohodnuté dielo - zhotovenie strechy na rodinnom dome žalobkyne na ulici N. D.. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože žalobkyňa pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti (spotrebiteľ) a žalovaný naopak, pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (dodávateľ).

27. Sporná medzi stranami v rámci dojednanej zmluvy o dielo zostala existencia dohody o predĺžení záručnej doby na 10 rokov. Žalobkyňa tvrdila, že pri uzavieraní zmluvy sa so žalovaným dohodla výslovne na 10-ročnej záručnej dobe, žalovaný toto popieral.

28. Žalovaný ďalej v konaní vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku.

29. V civilnom súdnom konaní každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti, z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech. Obvykle platí, že žalobca je povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Pri posudzovaní dôkazného bremena strany sporu treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúcí charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo, čo sa nestalo, čo neexistuje, napr. v súdnej veci žalovaný skutočnosť, že strany sa ústne nedohodli o predĺžení záručnej doby na 10 rokov). Z tohto dôvodu bolo na žalobkyňu preukázať, že sa strany na 10-ročnej záručnej dobe dohodli.

30. Objednávateľ, resp. spotrebiteľ totiž môže uplatňovať nárok zo zodpovednosti za vady na súde len vtedy, ak vytkol vady bez zbytočného odkladu po tom, čo mal možnosť vec prezrieť. Vadu je možné vytknúť u dodávateľa (reklamovať) do šiestich mesiacov, najneskôr však do uplynutia záručnej doby (§ 505 Občianskeho zákonníka). Ak v uvedenej dobe nebude vada vytknutá, z prekluzívnej povahy záručnej doby vyplýva, že právo zanikne (§ 504 Občianskeho zákonníka). Následne, nárok zo zodpovednosti za vady je potrebné uplatniť na súde vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď spotrebiteľ vytkol vady u dodávateľa.

31. Súd prvej inštancie v tomto smere správne v prvom rade vychádzal z ust. § 646 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (keďže predmetom zmluvy bolo zhotovenie veci na zákazku), podľa ktorého záručná doba je 24 mesiacov. Pri veciach, ktoré sú určené na to, aby sa užívali po dlhšiu dobu, ustanovujú osobitné predpisy záručnú dobu dlhšiu ako 24 mesiacov; záručná doba presahujúca 24 mesiacov sa môže týkať i len niektorej súčiastky. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi záručný list s vyznačením záručnej doby. Pri zhotovení stavby je záručná doba tri roky. Vykonávací predpis môže ustanoviť, že pri niektorých častiach stavieb môže byť záručná doba kratšia, najmenej však osemnásť mesiacov.

32. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne ustálil, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala existenciu dohody strán o predĺžení 10-ročnej záručnej doby. V prvom rade, ak by sa strany dohodli na 10-ročnej záručnej dobe, v zmysle citovaného § 646 ods. 2 Občianskeho zákonníka by zhotoviteľ bol povinný vydať žalobkyňu záručný list s vyznačením záručnej doby, existencia ktorého však v konaní preukázaná nebola. Žalobkyňa označila na preukázanie svojho tvrdenia dôkazy- výpovede svedkov. Svedok I.Z., druh žalobkyne, nebol prítomný pri uzavieraní zmluvy a o obsahu zmluvy o dielo nič nevedel. Pri uzavieraní zmluvy mal byť podľa žalobkyne prítomný jej brat, I.O. a švagriná B.O.. Brat žalobkyne, svedok I.O. výpoveď a tvrdenia žalobkyne v tomto smere nepotvrdil a hoci ústnej dohody medzi stranami o diele bol osobne prítomný, výslovne uviedol, že o záruke nepočul, keď strany o diele jednali. Naopak, jeho manželka B.O. pri výsluchu potvrdila, že žalovaný prehlásil, že záruka bude 10 rokov. Svedok Martin Balák, syn žalobkyne, jednoznačne potvrdil, že keď žalobkyňa sa so žalovaným dohadovala o zhotovení strechy, bol v zahraničí, ale so žalovaným komunikoval telefonicky, bavili sa o 10-ročnej záruke, ústne sa dohodli na záruke 10 rokov. Na základe uvedeného súd prvej inštancie správne vyhodnotil výpoveď svedkyne I. ako nevierohodnú, jednak pre jej príbuzenský pomer so žalobkyňou a jednak z dôvodu, že jediná ďalšia osoba, prítomná osobne pre ústnom uzavretí zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným, svedok I.O. (brat žalobkyne), existenciu takejto dohody o predĺžení záručnej doby na 10 rokov, nepotvrdila. Výpoveď syna žalobkyne, I. H. bola navyše irelevantná, pretože menovaný podľa tvrdení samotnej žalobkyne, osobne prítomný pri uzavretí ústnej zmluvy o dielo, nebol.

33. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne uzavrel, že v konaní nebolo preukázané, že by medzi stranami došlo k dohode o predĺženej 10-ročnej záručnej doba a správne vychádzal zo zákonnej trojročnej záručnej doby, ktorá začala plynúť od momentu prevzatia diela žalobkyňou.

34. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie bolo zistené, že žalovaný tvrdil, že žalobkyňa dielo prevzala v auguste roku 2009, kedy mu bol vyplatený i zvyšok ceny diela. Žalobkyňa na pojednávaní 21.01.2020 výslovne uviedla, že koncom augusta 2009 boli práce, na ktorých sa so žalovaným dohodli, dokončené, že za dielo zaplatila celú sumu, ale dielo nepovažovala za prevzaté, keďže malo vady, ktoré žalovanému vytkol stavebný dozor. Podľa zápisov v stavebnom denníku svedok I.Z. upozornil žalovaného v júli 2009 na vady krovu, ktoré mali byť odstránené a až potom mala byť začatá montáž strešnej krytiny. Keďže podľa zápisov v stavebnom denníku bola následne krytina montovaná, je dôvodný predpoklad, že by sa tak nestalo, ak by neboli vady krovu odstránené. I.Z. pritom vystupuje ako odborne spôsobilá osoba. Podľa zápisov v stavebnom denníku i podľa tvrdení svedka Q., upozorňoval žalovaného na tieto vady I.Z., teda nie žalobkyňa, hoci I.Z. podľa obsahu zmluvy o stavebnom dozore a tvrdení žalobkyne nebol na takýto úkon splnomocnený. Na základe takto zisteného skutkového stavu sa záver súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo preukázané riadne vytknutie žalobkyňou tvrdených väd žalovanému v roku 2009, javí ako správny, majúci oporu vo vykonaných dôkazoch.

35. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zákonná záručná doba 3 roky začala v súdnej veci plynúť v auguste 2009, kedy došlo k faktickému prevzatiu diela žalobkyňou a uplynula v auguste roku 2012. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa vady diela v danej lehote žalovanému riadne vytkla, právo žalobkyne zo zodpovednosti za vady diela, zaniklo uplynutím tejto prekluzívnej lehoty. Keďže nárok zo zodpovednosti za vady je potrebné uplatniť na súde vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď spotrebiteľ vytkol vady u dodávateľa, dôvodná bola i námietka premlčania, vznesená v konaní žalovaným tak, ako to uviedol súd prvej inštancie.

36. Pokiaľ ide ďalšie o odvolacie námietky žalobkyne, odvolací súd uvádza:

37. Žalobkyňa namieta, že súd nevykonal v konaní ňou navrhnutý dôkaz - znalecké dokazovanie za účelom preukázania, že dielo, zhotovené žalovaným malo a má vady.

38. Dokazovanie je zákonom upravený postup súdu, ako aj strán sporu, na základe ktorého súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom sporu; v dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov. Súd je subjektom, ktorý určuje, čo z navrhnutých dôkazov sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Súd musí dbať na to, aby nevyklúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený stranou sporu, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom. Ak by súd vylúčil z dokazovania dôkaz, ktorým bolo možné preukázať rozhodujúcu skutočnosť, zakladá to odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP.

39. V súdnej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na závere o uplynutí prekluzívnej lehoty na uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady v záručnej dobe a uplynutí premlčacej doby na uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady na súde. Z tohto dôvodu sa správne nezaoberal meritorne tým, že či dielo vykazovalo, resp. vykazuje vady alebo nie, pretože žalobe žalobkyne by ani v kladnom prípade vyhovené byť nemohlo z iných právnych dôvodov (pre ktoré bola žaloba zamietnutá). Z tohto dôvodu správne súd prvej inštancie uviedol, že znalecké dokazovanie vo veci týkajúce sa väd diela, by bolo nadbytočné (bod 22 rozsudku) a v jeho procesnom postupe nie je možné vidieť odvolaciu vadu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP.

40. Žalobkyňa ďalej namietala, že súd prvej inštancie spôsobom dokazovania a vyhodnocovaním svedeckých výpovedí porušili princíp rovnosti zbraní (zásadu rovnosti procesných strán).

41. Strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (článok 6 CSP). Rovnosť pred súdom je len výrazom rovnosti strán civilného sporového konania. Rovnosť pred zákonom a rovnosť pred súdom je obsahom toho istého pojmu a znamená

rovnaké postavenie oboch procesných strán pri aplikácii hmotných i procesných predpisov ktorýmkoľvek súdom voči ktorémukoľvek účastníkovi konania. Zásada rovnosti strán v civilnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach ktorých rozhoduje civilný súd (m. m. PL. ÚS 43/95).

42. V porovnaní so všeobecnými ustanoveniami civilného sporového konania obsahuje procesná úprava účinná od 01.07.2016 niektoré odlišnosti súvisiace s ochranou spotrebiteľa ako slabšej sporovej strany, konkrétne pokiaľ ide o zastúpenie (§ 291 CSP, poučovacej povinnosti súdu (§ 292 CSP), o spojení vecí (§ 293 CSP), o zmene žaloby (§ 294 CSP), o dokazovaní (§ 295, § 296 CSP), o pojednávaní (§ 297 CSP), o rozhodnutiach (§ 298 až § 300 CSP).

43. Odvolací súd konštatuje, že obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie porušil zásadu rovnosti procesných strán a v konaní neboli zistené žiadne procesné vady, pre ktoré by bolo možné dospieť k záveru, že žalobkyni ako spotrebiteľovi, nebola daná rovnaká príležitosť hájiť si svoje práva ako žalovanému, resp. že by jej nebola poskytnutá zvýšená ochrana ako spotrebiteľke. Žalobkyňa bola v konaní zastúpená advokátom, v konaní sa vyjadrovala ústne i písomne, podľa zápisníc, ktorých obsah nenamietala, bola prítomná na pojednávaniach, na ktorých došlo k výsluchu strán i svedkov, pričom jej bola preukázateľne daná možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, klásť svedkom i protistrane otázky, ktoré právo i využila. O jej žalobe bolo rozhodnuté, pričom odvolací súd v konaní pred súdom prvej inštancie nezistil žiadne procesné pochybenie, ktoré by mohlo mať vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. V konaní nebolo zistené ani porušenie procesných ustanovení slúžiacich na ochranu spotrebiteľa uvedených vyššie a žalobkyňa v odvolaní ani žiadne takéto porušenie nešpecifikuje.

44. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že súd prvej inštancie vypočul v konaní svedka, I. H., hoci tento bol na predchádzajúcom pojednávaní prítomný ako verejný, je pravdou, že podľa § 199 ods. 1 veta prvá CSP súd dbá, aby výpoveď svedka nebola ovplyvnená jeho prítomnosťou na pojednávaní. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku dostatočne objasnil svoj procesný postup v bode 14 napadnutého rozsudku. Žalobkyňa v odvolaní neuvádza konkrétne, aký vplyv mal podľa jej názoru tento procesný postup súdu na rozhodnutie vo veci. Odvolací súd po preskúmaní veci v takomto postupe nevidí procesné pochybenie takého charakteru, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť či vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Argumentácia žalobkyne v tomto smere je nepochopiteľná, pretože išlo o svedka, ktorého navrhla ona sama, na preukázanie svojich vlastných tvrdení, a ktorý vypovedal v jej prospech (syn I. H.), pričom žalobkyňa nekonkretizuje, akým spôsobom výpoveďou tohto svedka (ktorej sa dovoľáva i v odvolacom konaní), resp. procesným postupom súdu, boli poškodené jej práva či oprávnené záujmy. Dôvodná nebola ani argumentácia žalobkyne o akejsi „pasivite“ súd prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci riadne konal, reagoval na aktuálnu procesnú situáciu, vo veci vykonal viacero pojednávaní, vypočul strany i svedkov a napokon rozhodol rozsudkom, obsahujúcim náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP.

45. Pokiaľ žalobkyňa argumentuje, že súd prvej inštancie porušil jej právo na spravodlivý proces tým, že neveril jej, ale uveril žalovanému, odvolací súd zdôrazňuje, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31.08.2004, I. ÚS 97/97 zo dňa 05.01.2000, II. ÚS 3/97 zo dňa 19.03.1997), ako sa mylne domnieva žalobkyňa.

46. Záverom odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nepochybil ani v tom, že by nerozhodol o riadnom návrhu na zmenu žaloby, ako sa domnieva žalobkyňa. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne uviedol, že neprihliadal na vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne, že „je toho názoru, keď sú tu pochybnosti o odovzdaní diela a pokiaľ má súd za to, že nie je dohodnutý termín odovzdania, má za to, aby súd rozhodol alternatívnym petitom, aby určil termín vyhotovenia stavby strechy“, ktorý podľa názoru súdu prvej inštancie nemožno podľa jeho obsahu

posúdiť ako alternatívny petit, pretože ho právny zástupca žalobkyne podmienil existenciou pochyb o odovzdaní diela. Obsah žaloby je výlučne vecou žalobcu, ktorý ju musí jasne formulovať, aby protistrana vedela, čoho sa domáha. Odvolací súd rovnako zdôrazňuje, že zo žalobného petitu musí byť kedykoľvek v priebehu konania zrejmé, o čom sa koná. To, čo je predmetom konania, však v žiadnom prípade nemôžu určiť až výsledky súdneho dokazovania. Žalobkyňa síce môže požadovať, aby bolo rozhodnuté o viacerých právach, avšak žalobný petit nemôže byť naformulovaný tak, že pokiaľ súd zaujme iný právny názor, uplatňuje alternatívne nárok iný. Civilný sporový poriadok totiž takéto alternatívne uplatňovanie nároku nepripúšťa. Žalobkyňou navrhovaný žalobný petit nespĺňal predpoklady pre jeho posúdenie ani ako eventuálneho petitu (podľa ktorého žalobca žiada, aby žalovanému pre prípad nemožnosti vlastného plnenia bola uložená povinnosť plnenie peňažné) a ani ako alternatívneho petitu (podľa ktorého má žalovaný právo voľby, ktorý nadväzuje na hmotné právo - napr. možnosť plniť záväzok viacerými spôsobmi), a preto nebolo možné ani rozhodnúť o pripustení či nepripustení zmeny žaloby.

47. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil v celom rozsahu.

48. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, priznal nárok na ich náhradu.

49. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

50. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).